

A Fővárosi Ítéletábra a Mayer és Társa Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Mayer Erika ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd (.....) által képviselt **alperes** (.....) alperes ellen üzleti titok megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. február 25. napján kelt 22.P...../2019/13. számú ítélete ellen az alperes 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a cikk alapjául szolgáló, a felperesi műsortervet az alperes részére átadó személyről történő adatszolgáltatásra kötelező rendelkezést mellőzi, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000 (Hetvenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes Magyarország Országgyűlése által a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvénnyel alapított jogi személy. Közfeladata a közszolgálati médiaszolgáltatás, közszolgálati célú műsorok gyártása és támogatása. A felperes gazdálkodásának részét képezik a vállalkozási tevékenységeiből származó bevételek is.
- [2] Az alperes által üzemeltetett **h...hu** internetes hírportálon 2019. május 24-én „A kiegyensúlyozott tájékoztatás jegyében masszív migránsozással készült az MTVA az EP- választásra” című cikk jelent meg, mely az alábbiakat tartalmazta:
„Előre megkaptuk a választási műsor néhány adásának tervét, az alapján a műsorban szinte csak a bevándorlás lesz a téma, úgy, ahogy arról **O.V.** gondolkodik...A közszolgálati csatorna most sem bízza a véletlenre a tájékoztatást: olyan választási műsorral készültek, amely a szerkesztőségünkhöz eljutott műsortervek alapján lényegében másról sem szól, csak a migránsozásról...Az adástervet durván fele landolt nálunk, az első adás alapján a tervek valósággá váltak...Az előttünk álló adások tervét is láttuk - ami gyaníthatóan időközben megváltozott, hiszen a Strache-botrány miatt valószínűleg nem mutogatják már olyan szívesen **O.** osztrák szövetségését. A megkapott anyag szerint Máltánál az lesz a fő vonal, milyen furcsa, baloldali kormánya van, a 2015-ös kvótát teljesítették, de azóta minden hajót elzavartak, „mégsem szívatják őket”. Erre kell majd a helyszíni tudósítónak valamit mondania. A másik fontos tudnivaló az országról, amit nyilván szóba kell majd hozni, hogy minden máltai EP-képviselő megszavazta a migránsvízumot és a **S.**-jelentést. Az

olaszoknál fontos lesz majd hangsúlyozni, hogy ők a tengeren védik a határokat, mi pedig a szárazföldön..."

- [3] A felperes keresetet terjesztett elő az alperessel szemben annak megállapítása iránt, miszerint az alperes azzal, hogy a sérelmezett cikkében a felperes üzleti titkát képező műsortervet jogosulatlanul megszerezte, hasznosította és felfedte, megsértette a felperes üzleti titokhoz fűződő jogát. Az alperest kérte kötelezni, hogy a perbeli cikket a **h...hu** oldalról, illetve az archívumból törölje, továbbá nyújtson adatszolgáltatást a jogsértő tartalmú cikk előállításában résztvevőkről és az üzleti titkot tartalmazó műsortervet átadó személyéről, valamint az ítéletet az alperes a **h...hu** oldalon tegye közzé amíg a perbeli cikk elérhető volt, de legalább 3 hónapig.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a perbeli műsorterv nem tekinthető üzleti titoknak. További hivatkozása szerint a felperes műsorgyártó, ezért a műsorszolgáltatók piacán nem vesz részt, így a műsorszolgáltatók között a versenyi pozíciója nem gyengült. Álláspontja szerint a felperes és az alperes nem tekinthető versenytársaknak. Az Smtv. 6. § (1) bekezdésére hivatkozva kérte azon kereseti kérelem elutasítását, hogy az alperes szolgáltatson adatot az információforrásairól.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a felperes műsortervét jogosulatlanul megszerezte, azt az általa üzemeltetett **h...hu** internetes hírportálon 2019. május 24-én „A kiegyensúlyozott tájékoztatás jegyében masszív migránsozással készül az MTVA az EP-választásra” című cikkében hasznosította és felfedte, megsértette a felperes üzleti titokhoz fűződő jogát. Kötelezte az alperest, hogy a fenti cikket 15 napon belül a **h...hu** oldalról és az archívumból törölje, továbbá a cikk előállításában résztvevőkről, a cikk alapjául szolgáló, a felperesi műsortervet az alperes részére átadó személyről szolgáltatson adatot, valamint a jogerős ítéletet a **h...hu** internetes oldalon tegye közzé annyi ideig, ameddig a perbeli cikk elérhető volt, de legalább 3 hónapig. Végül arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 381.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.
- [6] Határozatát az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (Ütv. tv.) 1. § (1) bekezdésére, 2. § 2. és 3. pontjára, 3. §-ára, 6. § (1) és (4) bekezdésére, valamint 7. § (1) bekezdés a), e), f), h) és i) pontjára alapította.
- [7] Arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által gyártott műsorterv a perbeli esetben megfeleltethető az üzleti titok fogalmának, mivel az a felperes gazdasági tevékenységéhez kapcsolódik tekintettel arra, hogy azt a felperes gyártja. Az információ, amelyet az alperes nyilvánosságra hozott titkos, hiszen az nem közismert és nem könnyen hozzáférhető, mindezekből adódóan a műsorterv vagyoni értékkel bír. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a keresetlevélhez csatolt okiratokkal bizonyította, hogy a felperes, mint az üzleti titok jogosultja a titokban tartás érdekében az elvárható magatartást tanúsította. Mindezek alapján megállapíthatónak látta, hogy az Ütv. tv. szerinti üzleti titok fogalmának a műsorterv megfelel.
- [8] A törvényszék nem osztotta az alperes álláspontját abban, hogy a műsorterv megszerzése nem sérti a felperes üzleti titkát, mivel annak nyilvánosságra hozatala a felperes gazdasági pozícióját nem gyengíti. Ezzel szemben azt hangsúlyozta, hogy a jogosult gazdasági pozíciójának befolyásolása, gyengítése nem fogalmi eleme az üzleti titok megsértésének. Utalt a törvény 1. §-hoz fűzött

miniszteri indoklásra, amely szerint az üzleti titok megsértésének nem feltétele a piaci hatású, az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző, ilyen hatással rendelkező magatartás, amiből arra a következtetésre jutott, hogy e törvényre alapítható olyan igény is, amely ilyen hatással nem bír.

- [9]találta az alperes védekezését, amely szerint a műsorterv nyilvánosságra hozott részei már nem voltak titkosak, mert a műsor a cikk megjelenése előtt adásba került. Az elsőfokú bíróság a cikk fent idézett tartalmából egyértelműen megállapíthatónak látta, hogy az alperes által megszerzett és a cikkben felhasznált műsorterv egy része a cikk megjelenésekor még adásba nem került műsorra vonatkozott, vagyis titkos volt.
- [10] A törvényszék nem értett egyet az alperes további hivatkozásával sem, amely szerint az Smtv. 6. § (1) bekezdése alapján nem köteles az információforrását megjelölni, hangsúlyozva, hogy üzleti titok megszerzésére, nyilvánosságra hozatalára, felfedésére került sor az alperes által, melyet külön törvény speciális védelemben részesít, és a megsértése esetére speciális jogkövetkezmények, így az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását - azaz a jogsértő áru előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről történő adatszolgáltatást - teszi lehetővé. Ez alól pedig nem kivétel a műsorszolgáltatással foglalkozó alperes sem. Mivel a megszerzett információ nem pusztán titkos volt, hanem egyúttal üzleti titok is, ezért az Ütv. tv. értelmében a jogszabály alapján a jogosult kérheti ezen jogkövetkezmény alkalmazását és az alperes nem mentesülhet ez alól az Smtv-re hivatkozással.
- [11] Mindezek alapján - utalva arra, hogy az alperesnek egyéb érdemi hivatkozása nem volt - az elsőfokú bíróság a jogsértést megállapította és az alperest a felperes által kért jogkövetkezményekben marasztalta.
- [12] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.
- [13] Vitatta az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint a jogosult gazdasági pozíciójának befolyásolása, gyengítése nem fogalmi eleme az üzleti titok megsértésének. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet indoklása nem teljeskörűen idézi az Ütv. 1. §-ához fűzött miniszteri indoklást, amely nemcsak azt tartalmazza, hogy az üzleti titok fogalommeghatározásából kikerült a jogosult pénzügyi, gazdasági, illetve piaci érdekeire vonatkozó fordulat, hanem azt is, hogy az a definíció egyszerűsítésével, áttekinthetőbbé tételével áthelyeződött a jogosult fogalmához. Ezt tükrözi vissza a fogalommeghatározások közül a jogosult fogalma, amely szerint jogosult az, az üzleti titok felett jogszerű ellenőrzést gyakorló személy, akinek a jogszerű gazdasági, pénzügyi, üzleti érdekeit az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése sértené. Ebből az következik az alperes fellebbezési álláspontja szerint, hogy még a törvényszék által idézett fogalommeghatározások sem teszik lehetővé, hogy az üzleti titok sérelmének megvalósulása vizsgálatkor a bíróság eltekintsen az igénylő piaci helyzetétől. Ugyanezt támasztja alá az Európai Parlament és Tanács 2016/943. számú Irányelvének, (1) és (2) preambulumbekkezdése, mely Irányelvet ültetett át a magyar jogba 2018. évi LIV. törvény. Ebből következően a tagállami jogalkalmazásnak tekintettel kell lennie az Irányelv megalkotása céljára is.
- [14] Fenntartotta az alperes a fellebbezésében, hogy a közzétett információk tartalmuknál fogva sem voltak alkalmasak arra, hogy a felperes versenypiaci pozícióját befolyásolják. E körben egyebekben a felperest terhelte volna tényelőadási kötelezettség, amelyről az elsőfokú bíróságnak az anyagi

pervezetés során ki kellett volna oktatnia a felperest. Az alperes továbbra is azt hangsúlyozta fellebbezésében, hogy a műsorszolgáltatással foglalkozó társaságok nem az alperes által közzétett információk alapján alakították a saját választási műsorukat, így a közzétett információknak nem volt olyan jelentősége, amely befolyásolta volna e társaságok piaci magatartását. Emellett a felperes maga sem vitatta, hogy nem műsorszolgáltató csak műsorgyártó, mely tényből következően nem a műsorszolgáltatók piacán vesz részt, így fogalmilag sem értelmezhető, hogy a felperes versenyhelyezete változott volna, mivel az csak az ugyanazon műsorszolgáltatók számára műsorokat gyártó egyéb piaci szereplők vonatkozásában ítéltető meg. Fenntartotta az alperes az elsőfokú eljárásban már kifejtett azon álláspontját is, mely szerint a felperes nem versenypiaci szereplő, hanem állami fenntartású intézmény, amelynek veszteségeit az állam kipótolja, ezen felül rendeltetését tekintve a közszolgálati médiát fenntartó és finanszírozó intézmény. Mindezek miatt fontosabb érdek fűződik annak vizsgálatához, hogy a felperes hogyan hasznosítja az adófizetők pénzét, mint az olyan információk védelméhez, amelynek a piaci verseny szempontjából nincs valódi szerepe.

- [15] Az alperes a fellebbezésében ismételten utalt az Smtv. 6. § (1) bekezdésére, amelyre alapítva álláspontja szerint jogosult az információforrás kilétét titokban tartani, mivel a (2) bekezdésben szabályozott kivételek körébe az üzleti titok védelme nem tartozik.
- [16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [17] A fellebbezés kis részben alapos.
- [18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait túlnyomórészt osztotta, a fellebbezés alapján annak kis részben - az információt átadó személyről történő adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezés tekintetében - megváltoztatására látott okot az alábbi indokok mentén.
- [19] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy elsődlegesen abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a perbeli műsorterv az üzleti titok fogalmának megfelel-e, illetve annak az alperes által történt megszerzése és egyes részei nyilvánosságra hozatala alkalmas-e a felperes üzleti titkának megsértésére.
- [20] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes műsortervére az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (Ütv. tv.) 1. § (1) bekezdésében meghatározott üzleti titok definíciójának valamennyi eleme ráolvasható, mivel az a felperes gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó, titkos, vagyoni értékkel bíró olyan adat, amelynek a titokban tartása érdekében a titok jogosultja - a felperes - az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. Az elsőfokú ítélet e tekintetben kifejtett érveit a másodfokú bíróság teljeskörűen osztotta, ezért azok szükségtelen megismétlése nélkül mindössze visszautal az elsőfokú ítélet e tekintetben kifejtett indokaira.
- [21] vitatta az alperes az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a jogosult gazdasági pozíciójának befolyásolása, gyengítése nem fogalmi eleme az üzleti titok megsértésének. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen utalt az Ütv. tv.-hez fűzött miniszteri indoklás vonatkozó részeire, amely szerint az üzleti titok megsértésének nem feltétele a piaci hatású, az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző, ilyen hatással rendelkező magatartás, amelyből megfelelően következtetett arra, hogy e törvényre alapítható olyan igény is, amely ilyen hatással nem bír.
- [22] Kellő alap nélkül hiányolta az alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság által idézett

fogalommeghatározások nem teszik lehetővé, hogy az üzleti titok sérelmének megvalósulása vizsgálatkor a bíróság eltekintsen az igénylő piaci helyzetétől. Az Ütv. tv. 2. §-ának 2. pontja határozza meg a jogosult fogalmát, amely szerint jogosult az az üzleti titok felett jogszerű ellenőrzést gyakorló személy, akinek a jogszerű gazdasági, pénzügyi érdekeit az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése sértené. Ebből következően megállapítható, hogy sem az üzleti titok, sem a jogosult definíciójának nem fogalmi eleme a jogosult piaci helyzetének vizsgálata, annak mellőzésével ezért a törvényszék nem sértett jogszabályt.

- [23] Az alperes által a fellebbezésében hivatkozott Európai Parlament és Tanács 2016/943. számú Irányelv (1) preambulumbekzdéséből is az következik, hogy nem kizárólag a versenypiacon lehet relevanciája annak, hogy egy adott információ üzleti titoknak minősül, hiszen a nem üzleti alapon működő kutatóintézeteket is kifejezetten nevesítette az irányelv. A jogosult piaci helyzete vizsgálatának szükségtelenségére tekintettel tehát súlytalanul érvelt azzal a fellebbezés, hogy a közzétett információk tartalmuknál fogva sem voltak alkalmasak a felperes versenypiaci helyzetének befolyásolására.
- [24] Ugyanakkor eredményesen hivatkozott arra az alperes a fellebbezésében, hogy a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 6. § (1) bekezdése alapján jogosult az információforrás kilétét titokban tartani.
- [25] Az Smtv. 6. § (1) bekezdése értelmében a médiatartalom-szolgáltató, valamint a vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy törvényben meghatározottak szerint jogosult a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy (a továbbiakban: információforrás) kilétét a bírósági és hatósági eljárások során titokban tartani, továbbá bármely, az információforrás azonosítására esetlegesen alkalmas dokumentum, irat, tárgy vagy adathordozó átadását megtagadni.
- [26] Az Smtv. 6. § (2) bekezdése alapján a bíróság - bűncselekmény elkövetésének felderítése érdekében - törvényben meghatározott, kivételesen indokolt esetben az információforrás felfedésére, valamint az információforrás azonosítására esetlegesen alkalmas dokumentum, irat, tárgy vagy adathordozó átadására kötelezheti a médiatartalom-szolgáltatót, valamint a vele munkaviszonyban, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személyt.
- [27] A jogszabály tehát egyik oldalról a médiatartalom-szolgáltató, valamint a vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy számára biztosítja, hogy a bírósági és hatósági eljárásokban titokban tartsa az információforrás személyét. Másik oldalról lehetővé teszi, hogy bűncselekmény elkövetésének felderítése érdekében, törvényben meghatározott, kivételesen indokolt esetben a bíróság mégis kötelezhesse a médiatartalom-szolgáltatóval munkaviszonyban álló személyt az információforrás felfedésére.
- [28] A nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről szóló Európai Parlament és a Tanács 2016. június 8-i (EU) 2016/943. számú irányelv preambuluma (19.) bekezdése azt tartalmazza, hogy ez az irányelv előír ugyan olyan intézkedéseket és jogorvoslatokat, amelyek az üzleti titok bizalmas jellegének megóvása érdekében adott esetben tiltják bizonyos információk felfedését, ugyanakkor alapvetően fontos, hogy ne korlátozódjon a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jog gyakorlásának lehetősége, ideértve - az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkével összhangban - a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartását is, különös tekintettel az oknyomozó újságírássra és az újságírói források védelmére.

- [29] Az Európai Emberi Jogi Bíróság az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 10. cikkéhez kapcsolódóan, kifejezetten az újságírói források felfedése tárgykörében kialakított gyakorlata szerint az újságírói források bizalmas jellegének megőrzése a sajtószabadság része, annak tartalmi eleme, a „sajtószabadság alapköve”. Újságírói források nélkül ugyanis a sajtó nem tud eleget tenni annak a feladatának, hogy a közérdekű kérdésekről tájékoztassa a nyilvánosságot, ezért a sajtószabadság jelentős korlátozása az a szabályozás, amely az újságírói forrásai felfedésére kötelezi.
- [30] Az Alkotmánybíróság a 165/2011. (XII.20.) AB határozatban kinyilvánította, hogy az Európai Emberi Jogi Bíróság forrásvédelemmel kapcsolatos gyakorlatát az Smtv. szabályozásának vizsgálatánál elfogadja, és az alapjogok érvényesülése szempontjából elsődlegességet biztosít az Alkotmány 61. §-a szerinti vélemény- és sajtószabadság alapjogának. Nézete szerint forrásvédelem címén nem az információ, nem az információt átadó személy, avagy a dokumentum tarthat számot védelemre, hanem az információt átadó személy és az újságíró között fennálló bizalmi viszony, amelynek révén a közügyekkel kapcsolatos tények és vélemények a nyilvánosság elé kerülhetnek, és önmagában a közérdekre hivatkozás sem elegendő a bizalmi viszony áttörésére.
- [31] Az üzleti titok tekintetében az Alkotmánybíróság a fenti számú határozatában akként foglalt állást, hogy az a magántitok egyik fajtája, ezért az üzleti titok esetében is megállapította az alkotmányos védelem szükségességét. Az alapjogok ugyanakkor nem feltétlenül csak természetes személyeket illetnek meg, egyes jogok sérelmére hivatkozhatnak jogi személyek is amennyiben az az alapjog természetére tekintettel értelmezhető.
- [32] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az egyes alapjogokhoz tartozó értékeket a többi alapjoggal összefüggésben kell kezelni, és az alapjogok védelmét az egész alkotmányos rend védelmébe és fenntartásába kell ágyazni. Ez a gyakorlatban az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében rögzített szükségesség-arányosság tesztet elvégzését jelenti.
- [33] A Fővárosi Ítéltábla az ismertetett alapjogi kollízió feloldása érdekében elvégezte a szükségesség-arányosság tesztet, amelynek eredményeként arra a meggyőződésre jutott, hogy az eset valamennyi körülményére tekintettel fontosabb közérdek fűződik a sajtószabadsághoz, mint az alperes üzleti titkának megőrzéséhez. Hangsúlyozottan vette figyelembe, hogy a felperes Magyarország Országgyűlése által a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvénnyel alapított jogi személy, közfeladata a közszolgálati médiaszolgáltatás, közszolgálati célú műsorok gyártása és támogatása, és bár gazdálkodásának részét képezik a vállalkozási tevékenységeiből származó bevételek is, elsődlegesen közpénzből gazdálkodik. Tekintettel volt arra továbbá, hogy az újságírói források védelme alapvető feltétele a sajtószabadságnak, és a forrásvédelem korlátozásának az elérendő célhoz képest arányosnak kell lennie. Mindezen körülmények alapján az ítéltábla az információt átadó személy és az újságíró között fennálló bizalmi viszony áttörésére önmagában nem találta elegendőnek az üzleti titok sérelmére való - egyébként megalapozottnak bizonyult - hivatkozást.
- [34] A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a cikk alapjául szolgáló, a felperesi műsortervet az alperes részére átadó személyről történő adatszolgáltatásra kötelező rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [35] Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében kötelezte a

felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5) bekezdése alapján, a csatolt költségjegyzék szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

- [36] A per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján megállapított fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.
- [37] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a vészhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárási intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (Veir) 29. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. szeptember 3.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

előadó bíró